

ความนิยมทางการเมืองของประชาชนต่อพรรคภูมิใจไทย
ในตำบลบ้านกึ่ง อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
The People's popularity of the people towards the Bhumjai
Thai Party Ban Klueng Subdistrict, Bang Sai District,
Phra Nakhon Si Ayutthaya Province

จุฑามาส สายพิน*

Juthamas Saipin

ดวงพร อุไรวรรณ**

Duangporn Auraiwan

(Received: 14 July 2024; Revised: 21 April 2025; Accepted: 10 June 2025)

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาระดับความนิยมทางการเมืองของประชาชนต่อพรรคภูมิใจไทย 2) เพื่อศึกษาความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อความนิยมทางการเมืองของประชาชนต่อพรรคภูมิใจไทย ในตำบลบ้านกึ่ง อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณโดยใช้เครื่องมือในการเก็บข้อมูลวิจัยคือ แบบสอบถามและทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยจำนวนทั้งหมด คือ 2,012 คน คำนวณจากกลุ่มตัวอย่าง

* นักศึกษา, หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์

Undergraduate, Public Administration Program, Faculty of Humanities and Social Sciences, Valaya Alongkorn
Rajabhat University under the Royal Patronage

Corresponding Author Email: bpon11012545@gmail.com

** อาจารย์ประจำ, หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลย
อลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

Lecturer, Public Administration Program, Faculty of Humanities and Social Sciences, Valaya Alongkorn
Rajabhat University under the Royal Patronage

Email: Duangpporn.au@vru.ac.th

ได้ 334 คน โดยได้มาจากสูตรของ ทาโร่ ยามาเน่ ที่ระดับความน่าเชื่อถือ 95% และความคลาดเคลื่อนของวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Stratified Sampling) การสุ่มกลุ่มตัวอย่างที่ระดับ .05 และเก็บตัวอย่างโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน T-test แบบ Independent และค่าแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA) ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับความนิยมทางการเมืองของประชาชนต่อพรรคภูมิใจไทยในตำบลบ้านกึ่ง อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีจำนวน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านพรรคการเมือง ด้านตัวผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และด้านศักยภาพในการเป็นที่พึ่งในการพัฒนาเมืองเพื่อประชาชนพบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .676 2) ปัจจัยส่วนบุคคลเฉพาะด้านรายได้มีความสัมพันธ์กับความนิยมทางการเมือง ส่วนปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ อายุ การศึกษา สถานภาพ และอาชีพไม่มีผลอย่างมีนัยสำคัญ

คำสำคัญ: ความนิยมทางการเมือง; พรรคภูมิใจไทย

Abstract

The purposes of this research are to 1. Study the level of political popularity of the people towards the Bhumjaithai Party 2. Study the differences of personal factors affecting the political popularity of the people towards the Bhumjaithai Party Ban Klung Subdistrict, Bang Sai District, Phra Nakhon Si Ayutthaya Province. This research was a quantitative research using a questionnaire as a research tool and analyzing the data using a statistical method using a ready-made computer program. The total population used in the research was 2,012 people, calculated from a sample of 334 people, derived from the formula of Taro Yamane at a reliability level of 95% and a sampling error of .05. The sample was collected using a questionnaire as a tool for data collection. The statistics used for data analysis were percentage, mean, and standard deviation, Independent T-test, and One-way ANOVA. The research results found that 1) The level of political popularity of the people towards the Bhumjaithai Party Ban Klung Subdistrict, Bang Sai District, Phra Nakhon Si Ayutthaya Province consisted of 3 aspects: political party, candidate for the House of Representatives, and potential to be a source of support for urban development for the people. The overall results were at a high level. The mean value was 4.05 and the standard deviation was .676. 2) Personal factors in terms of income were related to political popularity, while personal factors in terms of gender, age, education, status, and occupation had no significant effect.

Keywords: Political popularity, Bhumjaithai Party

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยมีระบอบการเมืองการปกครองที่ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ เชื่อว่ามีความเหมาะสมและสอดคล้องกับความคิด ความเชื่อ และสภาพแวดล้อมทางสังคมซึ่งระบอบการเมืองการปกครองที่ใช้อยู่ในระยะเวลาหนึ่งไม่เหมาะสมหรือไม่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมดังกล่าว ก็จะต้องมีการเปลี่ยนแปลง พัฒนาหรือปฏิรูประบอบการเมืองการปกครองที่เหมาะสมและเป็นประโยชน์ต่อประชาชนในประเทศมากที่สุด ดังนั้น ประชาธิปไตยจึงเป็นระบอบการปกครองที่อำนาจอธิปไตยเป็นของประชาชน ประชาชนมีสิทธิเสรีภาพโดยอาศัยหลักแบ่งแยกอำนาจและหลักการที่ว่าด้วยความถูกต้องแห่งกฎหมาย ผู้ปกครองประเทศที่มาจาก การเลือกตั้งของประชาชนเป็นเพียงตัวแทนที่ได้รับมอบอำนาจให้ใช้อำนาจอธิปไตยแทนประชาชนซึ่งระบอบการปกครองตนเองของประชาชน โดยผ่านการเลือกสมาชิกผู้แทนราษฎรไปบริหารและดูแลเรื่องกฎหมาย เพื่อผลประโยชน์ของประชาชนส่วนใหญ่ (สัญญา เคนาภูมิ, 2558, น. 92)

ปัญหาสำคัญในการปกครองในระบอบประชาธิปไตยในความเป็นจริง คือ การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีสิทธิเสรีภาพและมีส่วนร่วมทางการเมือง แต่ในความเป็นจริงประชาชนทุกคนมีสิทธิออกเสียงในประเทศไม่สามารถเข้าไปทำหน้าที่ทางการเมืองได้ทั้งหมด จำเป็นต้องเลือกตัวแทนที่มีแนวคิด มีนโยบายการบริหารประเทศที่เจตจำนงของตนเองเข้าไปทำหน้าที่ ทั้งนี้โดยส่วนใหญ่ผู้ที่สมัครเป็นผู้แทนราษฎรและเข้าไปทำหน้าที่ในรัฐสภาจะต้องสังกัดพรรคการเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่ง เมื่อพรรคใดได้คะแนนเสียงข้างมาก พรรคการเมืองนั้นย่อมมีสิทธิอันชอบธรรมในการจัดตั้งเป็นรัฐบาลขึ้นมาบริหารประเทศ (พิชัย ขวัญทอง 2559, น. 25) จะเห็นได้ว่าพรรคการเมืองมีความสำคัญต่อการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอย่างยิ่ง เพราะ เป็นกลไกสำคัญในการเชื่อมโยงข้อเรียกร้องหรือความต้องการของประชาชนในพื้นที่เพื่อมากำหนดเป็นนโยบายในการบริหารประเทศ

พรรคภูมิใจไทย พรรคภูมิใจไทยที่ก่อร่างสร้างตัวเมื่อปี 2551 โดยกลุ่มเพื่อน เนวิน ชิดชอบ และกลุ่มมัชฌิมา ของสมศักดิ์ เทพสุทิน ที่แยกตัวออกมาหลังยุบพรรคพลังประชาชน และเกิดความขัดแย้งกับ “ทักษิณ ชินวัตร” ในปี 2567 พรรคภูมิใจไทย พรรคการเมืองอันดับ 3 จากการมีที่นั่ง สส. ในสภาผู้แทนราษฎรทั้งสิ้น 71 ที่นั่ง ถูกยกให้เป็นพรรคการเมืองที่มีความรุ่งเรือง และมีอำนาจในการต่อรองผลประโยชน์ทางการเมืองมากที่สุด (ภัทรดา มณี, 2567) การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนครศรีอยุธยา พ.ศ. 2566 เป็นส่วนหนึ่งของ

การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไทยเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 จัดขึ้นในวันที่ 14 พฤษภาคม พ.ศ. 2566 โดยแบ่งเขตเลือกตั้งออกเป็น 5 เขตเลือกตั้งเพิ่มจากการเลือกตั้งครั้งก่อนเมื่อปี พ.ศ. 2562 ขึ้นมา 1 ที่นั่ง ในแต่ละเขตเลือกตั้งจะมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้เขตละ 1 คนการเลือกตั้งในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาแบ่งออกเป็นทั้งหมด 5 เขต การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ จึงเลือกศึกษาเขตพื้นที่เลือกตั้ง เขต 4

ตารางที่ 1 ผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เขต 4

ผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เขต 4				
พรรค	ผู้สมัคร	คะแนนเสียง	%	±
ภูมิใจไทย	สุรศักดิ์ พันธุ์เจริญวรกุล (5)	50,080	45.89	+1.97
ก้าวไกล	วีระยุทธ ไยวังหน้า (7)	31,073	28.47	–
เพื่อไทย	อาทิตย์ ภาคอินทรี (6)	23,299	21.29	–
รวมไทยสร้างชาติ	ปวีร์ศรี ปิยศรีขจรศิริ (3)	2,939	2.69	+2.05
เสรีรวมไทย	กวินทรงสิริ กระแสवास (4)	418	0.38	–
พลังประชารัฐ	พิตติพรรณน พวรรณณะ (2)	414	0.37	–
ประชาธิปไตย	เอก เกิดเต็มภูมิ (8)	355	0.32	–
ไทยภักดี	บุญชอบ อินทรักษาทรัพย์ (1)	338	0.30	–
เพื่อชาติไทย	กันยารัตน์ คอนกรีต (9)	261	0.23	–
ผลรวม		109,107	100.00	–
บัตรดี		109,107	96.39	–
ไม่ประสงค์ลงคะแนน		1,947	1.45	–
บัตรเสีย		2,901	2.16	–
ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง		133,956	84.83	–
ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง		134,330	100.00	—

ที่มา ภัทรดา มณี (2567)

สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเรื่องความนิยมทางการเมืองของประชาชนต่อพรรคภูมิใจไทยในตำบลบ้านกึ่ง อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เนื่องจากเป็นกลุ่มประชาชนที่มีขนาดกว้างมีหลายหมู่และมีความหลากหลายในด้านต่าง ๆ ที่สามารถนำมาใช้ได้ในงานวิจัย ทั้งเพศ อายุ อาชีพ สถานภาพ รายได้ การศึกษารวมถึงตัวพรรคการเมือง ตัวผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและศักยภาพในการพัฒนาเพื่อประชาชน เพื่อเป็นประโยชน์ต่อพรรคการเมืองและเป็นแนวทางสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาระดับความนิยมทางการเมืองของประชาชนต่อพรรคภูมิใจไทยในตำบลบ้านกึ่ง อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

2.2 เพื่อศึกษาความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อความนิยมทางการเมืองของประชาชนต่อพรรคภูมิใจไทยในตำบลบ้านกึ่ง อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

3. ประโยชน์ของการวิจัย

3.1 ผลของการวิจัยทำให้ทราบถึงระดับความนิยมทางการเมืองของประชาชนต่อพรรคภูมิใจไทยในตำบลบ้านกึ่ง อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

3.2 ผลของการวิจัยทำให้พรรคการเมืองทราบรายละเอียดของกลุ่มคนที่ชื่นชอบที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันเพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายของพรรคได้ตรงกลุ่มที่เป็นฐานเสียง

4. สมมติฐานของการวิจัย

4.1 ประชาชนในตำบลบ้านกึ่ง อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีความนิยมทางการเมืองอยู่ในระดับมาก

4.2 ประชาชนในตำบลบ้านกึ่ง อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ อาชีพ รายได้ แตกต่าง มีความความนิยมทางการเมืองของประชาชนต่อพรรคภูมิใจไทยที่แตกต่างกัน

5. ขอบเขตของการวิจัย

5.1 ด้านเนื้อหา

การศึกษาวิจัยนี้มุ่งศึกษาความนิยมทางการเมืองของประชาชนต่อพรรคภูมิใจไทยในตำบลบ้านกึ่ง อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยาเท่านั้น

5.2 ด้านพื้นที่

พื้นที่ที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ ตำบลบ้านกึ่ง อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

5.3 ด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ประชาชนในพื้นที่ตำบลบ้านกึ่ง อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทั้งหมด 9 หมู่ จำนวน 2,012 คน (โดยได้มาจากสูตรของ ทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane) วิธีการสุ่มตัวอย่าง การสุ่มอย่างง่าย (Stratified Sampling)

5.4 ด้านเวลา

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการตั้งแต่เดือนมิถุนายนถึงเดือนตุลาคม พ.ศ. 2566

6. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณโดยใช้เครื่องมือในการเก็บข้อมูลวิจัย คือ แบบสอบถามและทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยจำนวนทั้งหมด คือ 2,012 คน คำนวณจากกลุ่มตัวอย่างได้ 334 คน โดยได้มาจากสูตรของ Taro Yamane (1973) วิธีการสุ่มตัวอย่าง การสุ่มอย่างง่าย (Stratified Sampling) ที่ระดับความน่าเชื่อถือ 95% และความคลาดเคลื่อนของการสุ่มกลุ่มตัวอย่างที่ระดับ .05 และเก็บตัวอย่างโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการทดสอบความแตกต่างและเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 ตัวอย่าง T-test แบบ Independent และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA) โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพสมรส อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความนิยมทางการเมืองของประชาชนต่อพรรคภูมิใจไทยในตำบลบ้านกึ่ง อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 15 ข้อ ประกอบด้วย ด้านพรรคการเมือง 5 ข้อ ด้านตัวผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 5 ข้อ และด้านศักยภาพในการเป็นที่พึ่งในการพัฒนาเมืองเพื่อประชาชน 5 ข้อ

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเขียนข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความนิยมทางการเมืองของประชาชนต่อพรรคภูมิใจไทย

6.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยเรื่อง ความนิยมทางการเมืองของประชาชนต่อพรรคภูมิใจไทยในตำบลบ้านกึ่ง อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ตรวจสอบสมบรูณ์และความถูกต้องของแบบสอบถามแล้วนำมาประมวลผลเพื่อวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จ (SPSS for Windows) ดังต่อไปนี้

6.1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล จะได้ค่าสถิติเชิงพรรณนา โดยจำแนกความถี่ (Frequency) และคำนวณหาค่าร้อยละ (Percentage)

6.1.2 การวิเคราะห์ตัวแปรตามจะใช้ค่าสถิติเชิงพรรณนา โดยใช้การคำนวณหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เป็นรายด้านและในภาพรวม

6.1.3 การวิเคราะห์หาค่าความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อความนิยมทางการเมืองของประชาชนต่อพรรคภูมิใจไทยในตำบลบ้านกึ่ง โดยใช้สถิติ T-test และ One-way Anova สำหรับค่านัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ กำหนดที่ระดับ .05 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางด้วย

6.1.4 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะและความคิดเห็นอื่นๆที่ได้จากแบบสอบถามปลายเปิดวิเคราะห์โดยการเขียนความเรียง

7. ผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความนิยมทางการเมืองของประชาชนต่อพรรคภูมิใจไทยในตำบลบ้านกึ่ง อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยภาพรวม

ความนิยมทางการเมืองของประชาชนต่อพรรคภูมิใจไทย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการมีส่วนร่วม
1. ด้านพรรคการเมือง	3.48	.675	ปานกลาง
2. ด้านตัวผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	4.28	.705	มาก
3. ด้านศักยภาพในการเป็นที่พึ่งในการพัฒนาเมืองเพื่อประชาชน	4.39	.650	มาก
รวม	4.05	.676	มาก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความนิยมทางการเมืองของประชาชนต่อพรรคภูมิใจไทยในตำบลบ้านกึ่ง อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านความนิยมทางการเมืองของประชาชนต่อพรรคภูมิใจไทย อยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) 4.05 เมื่อพิจารณาทั้ง 3 ด้าน โดยเรียงจากค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดไปน้อยที่สุด พบว่า ด้านศักยภาพในการเป็นที่พึ่งในการพัฒนาเมืองเพื่อประชาชน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.39 รองลงมา ด้านตัวผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.28 รองลงมา ด้านพรรคการเมือง อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.48 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความนิยมทางการเมืองของประชาชนต่อพรรคภูมิใจไทยในตำบลบ้านกึ่ง อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลความนิยมทางการเมืองของประชาชนต่อพรรคภูมิใจไทยในตำบลบ้านกึ่ง อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

	เพศ				T	Sig
	ชาย (n=134)		หญิง (n=200)			
	($\bar{x}$)	S.D	($\bar{x}$)	S.D		
ความนิยมทางการเมือง ของประชาชนต่อพรรค ภูมิใจไทย	4.26	.365	4.34	.324	.207	.649

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบของความนิยมทางการเมืองของประชาชนต่อพรรคภูมิใจไทยในตำบลบ้านกึ่ง อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามเพศ โดยความนิยมทางการเมืองของประชาชนต่อพรรคภูมิใจไทยในตำบลบ้านกึ่ง มีผลต่อความนิยมทางการเมืองของประชาชนต่อพรรคภูมิใจไทยไม่แตกต่างกัน ($p = .649$) ปฏิเสธสมมติฐาน

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลความนิยมทางการเมืองของประชาชนต่อพรรคภูมิใจไทยในตำบลบ้านกึ่ง อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบความแตกต่างของความนิยมทางการเมืองของประชาชนต่อพรรคภูมิใจไทยในตำบลบ้านกึ่ง อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามระดับการศึกษา

สถานภาพสมรส	SS	Df	($\bar{x}$)	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	14.088	26	.542	1.055	.395
ภายในกลุ่ม	157.721	307	.541		
รวม	171.808	333			

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบของความนิยมทางการเมืองของประชาชนต่อพรรคภูมิใจไทยในตำบลบ้านกึ่ง อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามระดับการศึกษา โดยความนิยมทางการเมืองของประชาชนต่อพรรคภูมิใจไทยในตำบลบ้านกึ่ง มีผลต่อความนิยมทางการเมืองของประชาชนต่อพรรคภูมิใจไทยไม่แตกต่างกัน ($p = .779$) ปฏิเสธสมมติฐาน

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบความแตกต่างของความนิยมทางการเมืองของประชาชนต่อพรรคภูมิใจไทยในตำบลบ้านกึ่ง อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามสถานภาพสมรส

ระดับการศึกษา	SS	Df	($\bar{x}$)	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	29.981	26	1.153	.775	.779
ภายในกลุ่ม	456.906	307	1.488		
รวม	486.886	333			

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบของความนิยมทางการเมืองของประชาชนต่อพรรคภูมิใจไทยในตำบลบ้านกึ่ง อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามสถานภาพสมรส โดยความนิยมทางการเมืองของประชาชนต่อพรรคภูมิใจไทยในตำบลบ้านกึ่ง มีผลต่อความนิยมทางการเมืองของประชาชนต่อพรรคภูมิใจไทยไม่แตกต่างกัน ($p = .395$) ปฏิเสธสมมติฐาน

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบความแตกต่างของความนิยมทางการเมืองของประชาชนต่อพรรคภูมิใจไทยในตำบลบ้านกึ่ง อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	Df	($\bar{X}$)	F	Sig	Df
ระหว่างกลุ่ม	47.337	26	1.821	1.768	.013*
ภายในกลุ่ม	316.136	307	1.030		
รวม	363.473	333			

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบของความนิยมทางการเมืองของประชาชนต่อพรรคภูมิใจไทยในตำบลบ้านกึ่ง อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยความนิยมทางการเมืองของประชาชนต่อพรรคภูมิใจไทยในตำบลบ้านกึ่ง มีผลต่อความนิยมทางการเมืองของประชาชนต่อพรรคภูมิใจไทย แตกต่างกัน ($p = .013$) ยอมรับสมมติฐาน

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบความแตกต่างของความนิยมทางการเมืองของประชาชนต่อพรรคภูมิใจไทยในตำบลบ้านกึ่ง อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามอาชีพ

อาชีพ	Df	($\bar{X}$)	F	Sig	Df
ระหว่างกลุ่ม	90.617	26	3.485	1.032	.424
ภายในกลุ่ม	1036.712	307	3.377		
รวม	1127.329	333			

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบของความนิยมทางการเมืองของประชาชนต่อพรรคภูมิใจไทยในตำบลบ้านกึ่ง อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามอาชีพ โดยความนิยมทางการเมืองของประชาชนต่อพรรคภูมิใจไทยในตำบลบ้านกึ่ง มีผลต่อความนิยมทางการเมืองของประชาชนต่อพรรคภูมิใจไทยไม่แตกต่างกัน ($p = .424$) ปฏิเสธสมมติฐาน

8. อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ระดับความนิยมทางการเมืองของประชาชนต่อพรรคภูมิใจไทยในตำบลบ้านกึ่ง อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีประเด็นอภิปรายผลดังนี้

8.1 ความนิยมทางการเมืองของประชาชนต่อพรรคภูมิใจไทยในตำบลบ้านกึ่ง อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีจำนวน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านพรรคการเมือง ด้านตัวผู้สมัคร

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และด้านศักยภาพในการเป็นที่พึ่งในการพัฒนาเมืองเพื่อประชาชนพบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .676 ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วิไลรัตน์ รัตนเจริญมิตร (2562) ศึกษาการวิจัยเรื่องความนิยมต่อพรรคการเมืองของนักศึกษาวิทยาลัยกฎหมายและการปกครอง มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อ (1) ศึกษาความนิยมต่อพรรคการเมืองของนักศึกษาวิทยาลัยกฎหมาย และการปกครอง มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ (2) หาแนวทางส่งเสริมค่านิยมต่อพรรคการเมืองของนักศึกษาวิทยาลัยกฎหมายและการปกครอง มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ เป็นการวิจัยเชิงผสมวิธี โดยการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากร คือนักศึกษาสาขารัฐศาสตร์ นักศึกษาสาขารัฐประศาสนศาสตร์ และนักศึกษานิติศาสตร์ จำนวน 1,554 คน ได้ทำการสุ่มแบบบังเอิญได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 450 คน โดยแบ่งออกเป็น นักศึกษาสาขารัฐศาสตร์จำนวน 150 คน นักศึกษาสาขารัฐประศาสนศาสตร์จำนวน 150 คน และนักศึกษานิติศาสตร์จำนวน 150 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้ให้ข้อมูลหลัก คือนักศึกษาสาขา รัฐศาสตร์ นักศึกษาสาขา รัฐประศาสนศาสตร์และนักศึกษานิติศาสตร์ จำนวน 15 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์แบบมี โครงสร้าง เก็บรวบรวมข้อมูล โดยการสัมภาษณ์ และวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า (1). นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นหญิง กำลังศึกษาสาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์ และนิติศาสตร์อยู่ในระดับชั้นปีที่ 1, 2 และ 3 เท่ากัน โดยมีภูมิลำเนาในอำเภอเมืองศรีสะเกษ มากที่สุด ผู้นำทางการเมืองไทยที่ชื่นชอบมากที่สุดคือ ผู้นำประชาธิปไตย นายกรัฐมนตรี ไทยที่ชื่นชอบมากที่สุดคือ ทักษิณ ชินวัตร พรรคการเมืองไทยที่ชื่นชอบมากที่สุดคือ พรรคเพื่อไทย การรับรู้ข่าวสารทาง การเมืองผ่านสื่อมากที่สุดคือ สื่อสังคมออนไลน์ความสนใจทางการเมืองอยู่ในระดับปานกลาง ส่วน ใหญ่ไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งครั้งล่าสุด โดยมีเหตุผลที่ไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งมากที่สุดคือ เป็นสิทธิ์ในระบอบประชาธิปไตย (2) ความนิยมต่อพรรคการเมืองของนักศึกษาวิทยาลัยกฎหมาย และการปกครอง มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ในภาพรวมความนิยมต่อพรรคการเมืองอยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณา รายละเอียดเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับ มาก เรียงลำดับคะแนน ค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการสื่อสารทางการเมือง ด้าน

การกล่อมเกลາทางการเมือง ด้าน การมีส่วนร่วมของ ประชาชน ด้านการส่งผู้สมัครรับเลือกตั้ง ด้านการให้การศึกษาทางการเมือง ด้าน การกำหนดนโยบาย สาธารณะ และด้านการพัฒนา ประชาธิปไตย ด้านการเป็นสื่อกลางของประชาชน ตามลำดับ (3). แนวทางส่งเสริมค่านิยมต่อ พรพการเมือง ของนักศึกษาวิทยาลัยกฎหมายและการ ปกครอง มหาวิทยาลัยราชภัฏ ศรีสะเกษ พบว่า 3.1) การพัฒนาความรู้ควรให้ความรู้เกี่ยวกับพรพ การเมืองให้มากขึ้นโดย การกำหนด เนื้อหาที่ต้องศึกษาในหลักสูตรสาขารัฐศาสตร์สาขารัฐประศาสนศาสตร์ และ นิติศาสตร์ โดยกำหนด เป็นวิชาพื้นฐานของวิทยาลัยกฎหมายและการปกครอง ซึ่งต้อง เน้น สาขารัฐศาสตร์เป็นพิเศษใน รายวิชาอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย 3.2) การสร้างปฏิสัมพันธ์การเปิด โอกาส ให้นักศึกษาได้มีปฏิสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับพรพ การเมือง 3.3) การสร้างประสบการณ์การ ส่งเสริมให้ นักศึกษาได้มีประสบการณ์ในการทำกิจกรรม ร่วมกับพรพการเมือง อาทิ การออก ค่ายอาสา การให้ ความรู้ทางการเมืองแก่ประชาชน

8.2 ความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อความนิยมทางการเมืองของประชาชน ต่อพรพภูมิไทย์ไทยในตำบลบ้านกลิ้ง อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า เพศชาย และเพศหญิงแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของความนิยมทางการเมืองที่ไม่แตกต่างกัน ส่วนข้อมูลด้าน ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส และอาชีพมีค่าเฉลี่ยของความนิยมทางการเมืองที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่ง ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส และอาชีพ มีนัยสำคัญทางสถิติมากกว่า .05 ยกเว้น รายได้เฉลี่ยต่อเดือน แตกต่างกันเนื่องจากมีนัยสำคัญทางสถิติต่ำกว่า .05 ซึ่งสอดคล้องกับ แนวคิดของ ธรรมรัตน์ ธรรมยาฤทธิ์ (2561) ศึกษาการวิจัยเรื่อง ความนิยมทางการเมืองของ ประชาชน หมู่บ้านเสือแดง จังหวัดอุดรธานี ที่มีต่อพรพเพื่อไทยภายหลังการรัฐประหาร 2557 การวิจัยนี้มี วัตถุประสงค์เพื่อ (1) ค้นหาองค์ประกอบความนิยมทางการเมืองของประชาชน หมู่บ้านเสือแดงที่มีต่อ พรพเพื่อไทย (2) ศึกษาระดับความนิยมทางการเมืองของประชาชน หมู่บ้านเสือแดงที่มีต่อพรพ เพื่อไทย (3) ค้นหาองค์ประกอบความนิยมทางการเมืองของ ประชาชนหมู่บ้านเสือแดงที่ส่งผลต่อความ นิยมพรพเพื่อไทย (4) ศึกษาแนวทางในการสร้าง ความนิยมทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อพรพ เพื่อไทยโดยประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในหมู่บ้านเสือแดง 5 หมู่บ้าน ในอำเภอเมืองอุดรธานี 5,611 คนกลุ่มตัวอย่าง 358 คนใช้สุ่มตัวอย่างแบบง่ายสัมภาษณ์เชิงลึก กลุ่มเป้าหมายทั้งสิ้น 19 คน และสนทนากลุ่มกับกลุ่มเป้าหมายทั้งสิ้น 23 คนเครื่องมือการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามวิเคราะห์

ด้วยค่าเฉลี่ยค่าร้อยละส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ แบบสัมพัทธ์เชิงลึกวิเคราะห์ด้วยการตีความ ผลการวิจัยพบว่า (1) องค์ประกอบความนิยมทางการเมืองประกอบด้วยอุดมการณ์พรรค การเมืองนโยบายพรรคการเมืองผู้นำพรรคการเมืองผู้สมัครพรรคการเมืองและกลไกการบริหารพรรค การเมือง (2) ประชาชนในหมู่บ้านสีแดงจังหวัดอุดรธานีมีความนิยมต่อพรรคเพื่อไทยโดยภาพ รวมอยู่ในระดับมาก (3) องค์ประกอบความนิยมเชิงการตลาดทางการเมืองด้านนโยบายพรรค การเมืองและด้านผู้นำพรรคการเมืองส่งผลต่อความนิยมพรรคเพื่อไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 (4) แนวทางในการสร้างความนิยมทางการเมืองควรเน้นการพัฒนานโยบายของพรรคให้ สอดคล้องกับความเป็นจริงและความเป็นไปได้มากกว่าการเน้นนโยบาย

9. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

9.1 ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

9.1.1 ควรส่งเสริมจัดกิจกรรมสนับสนุนเยาวชนในตำบลไปในทางที่ดีไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด

9.1.2 ควรเข้าถึงประชาชนในตำบล ดูแลเอาใจใส่ สนับสนุนประชาชนไม่คดโกง และทำตามนโยบายที่กำหนดไว้

9.1.3 ควรจัดกิจกรรมให้ความรู้ ปลุกฝังให้ประชาชนมีแนวคิดที่เป็นประชาธิปไตยให้ตระหนักในการใช้สิทธิเลือกตั้ง เพื่อสังคมและประโยชน์ของส่วนรวม

9.1.4 ควรส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองในชุมชน เปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นของประชาชนแบบเปิดกว้าง เพื่อที่จะได้ทราบความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง

9.2 ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาความนิยมทางการเมืองของประชาชนต่อพรรคภูมิใจไทยในตำบลบ้านกลิ้ง อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ดังนั้น ในการวิจัยครั้งถัดไป ควรศึกษาความนิยมทางการเมืองของประชาชน ต่อบุคคลในตำแหน่งอื่น ๆ เพื่อศึกษาแนวทางที่กว้างและเจาะลึกไปถึงกระบวนการทำงานในด้านต่าง ๆ ของประเทศไทยทั้งหมด

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

- ธรรมรัตน์ ธรรมยาฤทธิ์. (2561). สภาพการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลนครอุดรธานี. *วารสารการบริหารท้องถิ่น*, 11(2), 55-71.
- พิชัย ขวัญทอง. (2559). *ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับรัฐศาสตร์และการเมือง*. นครสวรรค์: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- ภัทรดา มณี. (2567). เปิดอาณาจักรภูมิใจไทย จาก สว. สิ้นน้ำเงิน สู่เลือกตั้งท้องถิ่น ศูนย์รวมอำนาจ-อนาคตการเมืองไทย?. สืบค้นจาก <https://thestandard.co/bhumjai-thai-local-election/>
- วิไลรัตน์ รัตนเจริญมิตร. (2562). *ความนิยมต่อพรรคการเมืองของนักศึกษาวิทยาลัยกฎหมาย และการปกครอง มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ*. ศรีสะเกษ: มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ.
- สัญญา เคนาภูมิ. (2558). การตัดสินใจทางการเมืองแบบวิถีประชาธิปไตย: แนวคิดและรูปแบบลักษณะ. *วารสารมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี*, 33(2), 89-119.

ภาษาอังกฤษ

- Taro Yamane. (1973). *Statistics: A preliminary analysis*. New York: Harper & Row.

